

[Glistrup.]

nemlig det forslag, fremskridtspartiet for længst har fremsat: den totale afskaffelse af indkomstskatten. Alle andre løsninger er skinløsninger af dette problem.

Knud Jespersen (DKP):

Da vores boligordfører på grund af kommunevalgkamp m. m. ikke er til stede, skal jeg bare her ved første behandling af dette forslag sige, at vi er overordentlig positivt indstillet over for enhver tanke, der kan være med til at fjerne de uretfærdigheder, der kan forekomme, og den ubalance, der er i denne sag, og skal vende tilbage til det under senere behandlinger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af afskrivningsfordele for deltagere i kommanditselskaber [af Ømann m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XIII) findes i tillæg A. sp. 1271, fremsættelsen i tidenden sp. 1323).

Forslaget sattes til forhandling.

Finansministeren (Anders Andersen):

Det forslag til folketingsbeslutning, der nu er til behandling, er i og for sig overflødigt, idet der her i folketinget vil blive fremsat lovforslag netop med henblik på at afskaffe urimelige skattefordele for kommanditselskaber m. m. og jeg regner med, at dette forslag vil blive fremsat i folketinget i næste uge. Jeg vil henstille, at man trækker forslaget til folketingsbeslutning tilbage,

og at vi tager debatten i forbindelse med lovforslaget, når det bliver fremsat.

Heinesen (S):

Det foreliggende forslag til folketingsbeslutning vedrører jo én væsentlig side af nul-indkomstproblemet. En anden væsentlig side af dette problem kan løses i forbindelse med det forslag til ændring af ligningsloven, som hr. Grünbaum m. fl. fremsatte i folketinget i går, og en tredje side af nul-indkomstproblemet vedrører Glistrupsagen, som afventer en løsning ved domstolene.

En del af de urimeligheder, som er knyttet til kommanditisters afskrivningsfordele, har fundet sin foreløbige afgørelse i en kendelse, som er afsagt af landsskatteretten den 7. januar i år, og hvori det fastslås, at en kommanditist ikke har ret til at fradrage underskud, herunder afskrivninger, der i princippet er driftsudgifter, med et beløb, som overstiger kommanditistens ansvarlige indskudskapital, og det er dog altid noget, at det er klarlagt.

Men herudover tilbagestår andre, mere vidtgående og nok så væsentlige problemer vedrørende kommanditisters afskrivningsfordele. Det forekommer således urimeligt at sidestille kommanditister med interessenter, når antallet af kommanditister i et selskab, sådan som det bliver stadig mere almindeligt, overstiger det, som er naturligt for et ansvarligt interessentskab, hvorved kommanditistens stilling i realiteten bliver den samme som aktionærens.

Disse og andre spørgsmål er baggrunden for det arbejde, som den tidligere finansminister, hr. Grünbaum, satte i gang i skatte-departementet, hvorfra der foreligger et materiale til brug for den nuværende regering. Det er også begrundelsen for den tilkendegivelse fra socialdemokratiet og SF, som er indeholdt i betænkningen af 10. oktober 1973 fra skatte- og afgiftsudvalget i forbindelse med forslag til lov om udskrivningsprocenten. Det hedder heri, at der må sættes ind imod udnyttelse af afskrivningsreglerne i interessent- og kommanditselskabsformerne.

Jeg forstår udmærket finansministerens bemærkninger her for et øjeblik siden, for få dage efter det foreliggende forslags fremsættelse opnåede socialdemokratiet i forliget med regeringen et tilsagn om, at finans-

[Heinesen.]

ministeren vil fremsætte lovforslag om kommanditselskaber med henblik på at løse nogle af nul-indkomstproblemerne, og jeg vil gerne takke finansministeren, fordi han i dag har bekræftet tilsagnet og for den hurtighed, hvormed arbejdet med det lovforslag, som finansministeren bebudede, er sket.

Der er således nu over en bred front udsigt til en løsning af nul-indkomstproblemerne. Det har taget tid, fordi spørgsmålet er endog meget kompliceret, men nu må problemerne klares, for befolkningen er med fuld ret rasende over de urimelige uligheder i beskattningen, og den er det i et sådant omfang, at den nuværende tilstand simpelt hen er undergravende for al skattemoral. Derfor vil socialdemokratiet af al kraft medvirke til at fremskynde behandlingen af det arbejde, som man selv har sat i værk.

Glistrup (FP):

Det foreliggende forslag blander i virkeligheden tre vidt forskellige problemer sammen. Det tager ifølge motiverne sit udgangspunkt i trusserederiproblematikken, og det vil altså sige i den omstændighed, at der er mobilitet mellem landets erhvervsgrupper, således at tandlæger måske investerer i skibsfart, skibsredere investerer måske i landbrugsejendomme, og landbrugere forsøger måske at arbejde med noget af deres kapital inde i byerne. Alt dette er kun godt. Det er sundt for et samfund i vækst, at der er mobilitet i økonomien, at man fra de forskellige befolkningsgruppers side får kendskab til andre branchers forhold, at man kommer væk fra det stive, lavsprægede, fremskridtshæmmende, der lå i, at man absolut skulle have landmænd til at blive boende og være fast arbejdende på landbrugsbedrifter, at skolelæreres børn gerne skulle være skolelærere, at tandlæger skulle blive ved deres bor osv.

Det andet led i forslaget er problemet om afskrivningsreglerne, og så længe vi har en indkomstskatteordning, må man til stadighed være på vagt over for de mange forskellige inkommensurable forhold, der gør sig gældende inden for afskrivningslovgivningen, ved både at sørge for, at der ikke sker skattemæssige uretfærdigheder i forhold til andre befolkningsgrupper end dem, der har aktiv erhvervsvirksomhed, og

samtidig, at de aktive erhvervsvirksomheder kan udbygges og arbejde på en sådan måde, at man kan følge med i de krav, som investeringerne til stadighed kræver.

Men det, man bare ikke må gøre, er at give bedre afskrivningsregler til folk, der tilfældigvis er fabrikanter af profession, end til folk, der måske er kontorchefer, rutebilchauffører eller hvad som helst andet. Der må være lige ret med hensyn til afskrivningsreglerne for alle befolkningsgrupper uanset profession, og det er da muligt, at man har givet dem, der befatter sig med skibserhvervet, hvad enten de så fra starten har været maritimt indstillet eller ikke, for gunstige afskrivningsregler, og at der derfor er noget at rette. Men så skal det gælde også dem, som er professionelle redere. Det skal ikke blot gælde for trusserederne.

Endelig er den tredje ingrediens, der er blandet ned i denne gryde på disse par linjer, som hele forslaget fylder, problematikken omkring kommanditselskaber, og det er simpelt hen et selskabsretligt aspekt. Er det rart, at vi har den store variation af selskabsmuligheder, som dansk selskabsret hjemler mulighed for, eller skal vi også dér gøre området fattigere og koldere ved simpelt hen at indsnævre det til nogle få typer af registrerede selskabsformer: aktieselskaber, anpartsselskaber, interessentskaber, partsrederier, og hvad man nu ellers vil have med? Det er sikkert lykkeligt, at vi i dansk selskabsret har det udgangspunkt, at man efter behov frit kan vælge, om man vil have det ene eller det andet område, og så må skattelovgivningen tage det, således som selskabsområdet nu engang har udviklet tingene. Der er ikke nogen fornuft i, at man fra skattelovgivningens side skal til at gøre vor selskabsretlige verden fattigere.

Så bliver problematikken: skal kommanditselskaber placeres på den side af skillegrænsen, hvor kommanditselskaber var placeret fra omkring 1918 og frem til 1961, nemlig ligestillet med aktieselskaber, eller skal kommanditselskaber placeres, således som de har været siden 1961, ligestillet med interessentskaber, eller skal kommanditister betragtes som almindelige långivere?

Selvfølgelig vil en omrokering på dette punkt ikke på nogen måde være med til at løse nul-indkomstproblemet, eller hvad

[Glistrup.]

hr. Heinesen ellers var inde på, for så vil man selvfølgelig bare bruge andre obligationsretlige eller selskabsretlige former for at løse problemet. Der er på dette problem som på alle de andre problemer, vi har drøftet i dag, kun én eneste saglig, holdbar løsning, nemlig at indføre en tidssvarende skattelovgivning, og det vil sige en skattelovgivning, der afvikler indkomstskatten totalt.

Jens Foged (V):

Man kan somme tider synes, at folketinget arbejder lidt tungt, for hvis forslagsstillerne havde taget telefonen og ringet over til finansministeren og spurgt, om det kunne lade sig gøre at få nogle forslag frem i lighed med det forslag, der ligger her, så ville man have fået det svar fra finansministeren, at det ligger lige om hjørnet, det kommer en af de nærmeste dage.

Hvis svaret fra finansministeren havde været negativt, kunne man have fremsat et forslag, hvori man skrev, at folketinget pålægger regeringen osv., så havde der været nogen realitet i det. Brug telefonen en anden gang, når det ligger sådan lige om hjørnet. Vi tilslutter os regeringens forslag.

Dagmar Andreasen (RV):

Hvis det foreliggende forslag til folketingsbeslutning blev vedtaget i den form, hvori det er fremsat, er jeg bange for, at vi kom til at smide barnet ud med vaskevandet. Vi står i de kommende år over for at skulle løse et problem med at få flest mulige af samfundets borgere til at være medejere og medinvestorer i dansk erhvervsliv.

Det radikale venstre vil gerne lede efter løsninger, hvor dette sker ad frivillighedens vej. Vi har andelselskaber, vi har aktieselskaber, vi har kommanditselskaber. Dansk erhvervsliv er et meget broget billede, og jeg har i hvert fald indtil nu ikke kunnet blive overbevist om, at kommanditselskaber ikke også har deres berettigelse i visse tilfælde.

Desværre er de blevet kendt i fobindelse med trusserederierne, men det er ikke kommanditselskabsformen, men kombinationen af forskudsafskrivninger, de særlige finansieringsmuligheder for skibe, og så kommanditselskaberne, der tilsammen har gjort, at man har fået nogle afskrivningsmuligheder,

som gik ud over det beløb, som man havde indbetalt.

Af bemærkningerne til forslaget kunne man få det indtryk, at det, SF specielt er bange for, er, at nogle skal blive snydt. Jeg tror nu ikke, vi behøver at være så bange for dem, der bliver snydt. Det, vi skal være bange for, er fejlinvesteringerne, og der kan være en alvorlig risiko for, at der er nogle, der fejlinvesterer på grund af, at netop disse skibsinvesteringer har været for fordelagtige i forhold til andre erhvervsinvesteringer. Men inden vi stopper dette, var det rart at få at vide, hvor meget af den sunde skibsfart, som Danmark henter mange penge hjem gennem, der er finansieret på denne måde. Hvad betyder den for hele vor fiskerflåde, og hvad betyder den i øvrigt for vor rederivirksomhed?

Der skal ikke være nogen som helst tvivl om, at det radikale venstre er interesseret i at stoppe alle de forvridninger og uhenigtsmæssige investeringer, der kan komme af afskrivningsreglerne. Men jeg tror nok, at der var andre områder, det havde været mere rimeligt at kaste sine øjne på.

Vi skal imidlertid gerne i udvalget være med til at kulegrave disse ting. Kommanditselskabsformen og virkningerne af den er jo kun kendt fra disse overskrifter og annoncer, men det kunne da godt være, at den også havde positive sider.

Stetter (KF):

Forlagsstillerne anser det for nødvendigt at værne godtroende købere, som man skriver i bemærkningerne, mod at købe anparter i skibe. Det er egentlig ganske ejendommeligt at opleve hr. Ømann i rollen som værner af investorer. Det forekommer mig ærlig talt at være en lidt hyklerisk rolle for hr. Ømann at optræde i. De pågældende investorer ved naturligvis, hvad de gør. De ved, at der er risiko ved hver eneste erhvervsinvestering og ikke mindst naturligvis investeringer i skibe.

Forlagsstillerne anbefaler regeringen, at den overalt i lovgivningen betragter kommanditister som långivere, og her viser hr. Ømann sin sande opfattelse. Ingen skal kunne opnå skattelettelser ved investeringer i virksomheder, medmindre de pågældende selv er direkte deltagere. Hr. Ømann vil forhindre, at store dele af befolkningen, f.eks.

[Stetter.]

lønmotagere, embedsmænd, engagerer sig i erhvervslivet.

Den enkle kendsgerning i forbindelse med småskibsfarten og småskibsflåden er jo, at vi aldrig havde fået den nuværende flåde, såfremt vi ikke i sin tid havde indført ret til og regler om, at partsredere og kommanditister kunne afskrive på deres anparter. Sagen er jo, at vi i dag har en småskibsflåde, som kan konkurrere med Holland og Vesttyskland. Den har erobret en stor del af markedet og indtjener årligt flere hundrede millioner kroner i fremmed valuta.

Fjerner folketinget afskrivningsmulighederne på dette felt, vil publikum naturligvis ikke anbringe sin kapital på dette felt. Konstant opsparring er i dag desværre ikke meget værd på grund af inflationen. Indholdet i dette forslag er ikke til gavn for nogen, og vi kan ikke medvirke til at gennemføre det.

Landsskatteretten har i nogle kendelser fastsat, at underskud plus afskrivninger ikke kan overstige det beløb, som kommanditisten hæfter for. Jeg forstod på hr. Heinesens tale, at det var han vældig glad for og vældig tilfreds med. Det er jeg minsanden ikke. Disse kendelser har landsskatteretten ikke nogen som helst lovhjæmmel til at afsige, og det er ikke korrekt, at landsskatteretten indfører retsregler, som ikke er gjort til genstand for behandling her i tinget. Nu vel, jeg vil formentlig mene, at landsskatterettens praksis er rimelig, men denne praksis rejser, så vidt jeg kan skønne, nogle vanskeligheder med hensyn til f. eks. overførsel af underskud, og her må vi formentlig overveje, om det er nødvendigt at give mulighed for over en længere årrække at fratrække eventuelt underskud.

Jeg forstod, at ministeren vil fremsætte et lovforslag om urimelige skattefordele i forbindelse med kommanditselskaber. Vi vil med interesse afvente fremkomsten af dette forslag. Jeg må indrømme, at jeg på forhånd er noget skeptisk, når socialdemokratiet og venstre begynder at lovgive på dette felt, men lad os nu se, hvad der kommer ud af dette mærkelige samarbejde mellem disse to partier.

Børge Johansen (CD):

Mit parti vil ikke uden videre grave en grav til brug for kommanditselskaber. Vi vil

gerne se på tingene i den udstrækning, der kan være tale om mislighedslignende forhold, og i så henseende vil vi afvente, hvad der nu er bebudet af finansministeren og af hr. Heinesen.

Chr. Christensen (KrF):

Vi er klar over, at der i det foreliggende forslag er peget på nogle urimeligheder i beskatningen, og dem ønsker vi at være med til at stoppe. Men da det i det indgåede forlig mellem de fire partier er anført, at en nøje undersøgelse af kommanditselskaberne og de almindelige afskrivningsregler vedrørende disse trænger sig på, finder vi det på nuværende tidspunkt ikke relevant at tage dette forslag op. Vi afventer derimod med glæde og spænding regeringens forslag.

Knud Jespersen (DKP):

Det kan næppe undre, at vi ser med megen sympati på det foreliggende forslag. Det hænger bl. a. sammen med, som fru Dagmar Andreasen sagde, at offentligheden har fået kendskab til en række ganske urimelige forhold i forbindelse med afskrivninger inden for de såkaldte kommanditselskaber blandt trusserederierne. Jeg vil opfordre finansministeren til at tage med i sine overvejelser, at hele dette kompleks, hvad enten det er kommanditselskaber eller andre ting, vi har behandlet, trænger til en sammenfatning til forståelse af tingene, og vi ser overhovedet gerne, at man følger landsskatterettens afgørelser op. Hvis man ikke kommer til at behandle SF's forslag, vil vi i alt fald afvente — måske uden spænding — regeringens forslag og i forbindelse med det stille vore forslag, som kan imødekomme det, der er dette forslags intentioner. Vi er altså overordentlig positive.

Flygaard (DR):

Retsforbundet afventer med interesse regeringens forslag og skal derfor undlade at knytte bemærkninger til det her foreliggende forslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ømann) (SF):

Jeg tager da gerne imod hr. Jens Fogeds gode råd om bare at ringe til finansministeren, når der er noget, jeg er i tvivl om. Det er da en god trafik, men jeg vil bare

[Ømann.]

gøre opmærksom på, at dette udmærkede forlig mellem socialdemokraterne og venstre, som vi ikke rigtig ved hvad indeholder, blev indgået den 6. februar, og jeg har vistnok fremsat dette forslag den 30. januar, så jeg synes, kritikken er lidt malplaceret, medmindre jeg skulle være tankeløser og kunne se ud i fremtiden.

Men det, der er det afgørende, er, at denne trafik må høre op. Vi vil ikke endnu en gang se disse annoncer omkring nytårstide i aviserne. Vi vil ikke have godlidende folk til at bide på den krog. Og det kan ikke nytte noget, at hr. Stetter siger, at jeg stiller mig op som en hyklerisk værner af investorer. Jeg vil værne almindelige mennesker, selv om de også har nogle penge, og selv om det er lønmodtagere, mod at investere i fupforetagender, som giver dem mange, mange pinefulde stunder senere hen. For det er nemlig erfaringen med disse investeringer på grundlag af de fleste af annoncerne. Det er sådan, at disse mennesker kommer i klemme og bittert fortryder denne investering. Vi kan da ikke have en lovgivning, der bringer folk i fedtefadet i den grad.

Til fru Dagmar Andreassen: det er ikke bare trusserederier, det her drejer sig om, men mange andre projekter, lystbådehavne i Spanien og hvad ved jeg. Det er urigtigt, når fru Dagmar Andreassen siger, at det ikke kan anføres, at nogle bliver snydt. Selvfølgelig bliver nogle snydt. I det øjeblik man formindsker skattegrundlaget, skal andre betale det, der mangler, og så bliver nogle snydt.

Og så vil jeg bare sige, at man behøver ikke at være så overmåde bekymret over, at kommanditselskabsformen afskaffes. Der er jo åbnet adgang i den nye aktieselskabslov til at stifte anpartsselskaber, så der er i og for sig ikke noget voldsomt behov for at beholde kommanditselskaberne. Man siger, at publikum ikke vil anbringe sin kapital i skibsfarten, hvis vi forbyder denne trafik, og at det er meget beklageligt, da det er det største område for anbringelse af denne kapital. Jeg tror, at hvis det drejer sig om sund skibsfart, vil der altid være folk, der vil anbringe deres kapital deri, men i alle tilfælde må man vistnok i samtlige partier være klar over, at denne trafik kan vi ikke lade fortsætte.

Finansministeren (Anders Andersen):

Når jeg tager ordet, er det mere af historiske grunde. Det var hr. Heinesen, der kom med en bemærkning om, at det lovforslag, jeg vil fremsætte, fremkommer på baggrund af forhandlingerne imellem socialdemokratiet og regeringen. Det er ikke rigtigt. Jeg har allerede i forbindelse med statsministerens redegørelse den 8. januar offentligt tilkendegivet, at jeg ville fremsætte et sådant lovforslag. Det rigtige i det er vel, at jeg under disse drøftelser understregede, at jeg ville fremsætte et sådant lovforslag — dette være sagt også til hr. Ømann, der var inde på datoen 30. januar — inden udløbet af fristen for fremsættelse af forslag.

Man kan næsten få indtryk af, at der i dette folketing på nuværende tidspunkt udføres en slags stafetløb, hvor det gælder om at få stafetten afleveret til det høje tingsformand, før regeringen kommer med lovforslagene. Det kan i sig selv være interessant, men jeg vil bare sige til folketinget, at jeg deltager ikke i det stafetløb. Jeg fremsætter lovforslagene lige så hurtigt, som jeg har mulighed for sagligt at kunne gøre det, og det gælder også det lovforslag, der her har været nævnt.

Heinesen (S):

Jeg skal kun sige til finansministeren, at det ikke på nogen måde var min hensigt at anfægte, at dette spørgsmål er nævnt i regeringens tiltrædelseserklæring. Jeg ønskede alene at give udtryk for, at det også er indeholdt i det forlig, som de fire partier har indgået. Også jeg var interesseret i at redegøre for det historiske forløb og nævnte derfor også betænkningen af 10. oktober 1973.

Dagmar Andreassen (RV):

Jeg ved af gode grunde ikke, hvordan det forslag vil se ud, som regeringen kommer med, men jeg synes, der er ét forhold, som ikke har været draget frem her i dag, og det er, at skal vi have lønmodtagere til at være med til at investere i erhvervslivet, er det mig bekendt den eneste form, hvorunder lønmodtagere kan få lov til at bruge ikke beskattede indtægter til risikobetonede investeringer, og det er den eneste form for ligestilling med erhvervsvirksomheder, der

[Dagmar Andreasen.]

kan bruge af deres ubeskattede indtjening til at investere igen.

Jeg ville i hvert fald være meget ked af, hvis vi på grund af den uheldige ordning, hvorefter man ved dette skibsbyggeri kun behøver at indbetale så vidt mig bekendt 20 pct., mens de 80 pct. automatisk kan lånes, og man så kan afskrive på det hele, afskaffer kommanditselskabsformen, som giver nogle vældig gode muligheder for lønmodtagere for at komme med. Så måtte man hellere begynde at spekulere på, om der nu virkelig er det udbytte, man regner med, af denne skibsfinansieringsform og disse forskudsafskrivninger, som man i dag tilsyneladende helt har fredet. For det kan være, det er dér, hunden ligger begravet, og ikke i det forhold, at man giver lønmodtagere en mulighed for på linje med erhvervsdrivende at risikere ubeskattede kroner.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ømann) (SF):

Jeg respekterer da fru Dagmar Andreasens investeringslyster. Jeg vil bare sige, at jeg vil ikke være med til at betale dem.

Til finansministeren vil jeg sige: æres den, som æres bør. Jeg vil da gerne tage min hat af, men først når jeg ser manden, først når jeg ser forslaget. Så kigger vi på det. Det gør da ikke noget, at det er regeringens forslag, bare vort formål opfyldes, men jeg vil da lige se det først.

Stetter (KF):

De sidste bemærkninger her fra hr. Ømanns side viser socialistisk folkepartis opfattelse af denne sag. Det skal altså ikke være befolkningen, der skal være med til at skaffe kapitalen til erhvervsinvesteringer, men så må man hellere sige det lige ud.

(Kort bemærkning).

Dagmar Andreasen (RV):

Jeg tror faktisk ikke, hr. Ømann til syvende og sidst mente det, han sagde, for hvis vi skal følge hr. Ømanns partis ind-

stilling, skal folk jo alligevel betale erhvervsinvesteringerne over skatterne, fordi SF ønsker erhvervslivet socialiseret.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Ømann) (SF):

Fru Dagmar Andreasen ved jo meget godt, hvordan min stilling er til det. Jeg vil meget gerne være med til en erhvervsstøtte, men jeg vil ikke være med til en erhvervsstøtte på den måde, at en tilfældig tandlæge eller højtlønnede embedsmand går hen og investerer og så tvinger mig til at yde en eller anden erhvervsstøtte. Det vil jeg ikke være med til.

(Kort bemærkning).

Stetter (KF):

Hr. Ømann ved dog, at såfremt en sådan investor sælger sin anpart inden for en 5 års periode efter anskaffelsen, bliver vedkommende beskattet efter de ganske normale indkomstskatteregler vedrørende fortjenesten, og er der gået 5 år, bliver vedkommende beskattet efter lov om særlig indkomst, såfremt der er en fortjeneste, når han sælger sin anpart.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 1 medlem til udetillægsnævnet [i stedet for Bøggild].

(Jfr. tidenden sp. 2766).

Valgt blev:

Enggaard.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Valg af 5 medlemmer til jernbanerådet [i stedet for Mads Eg Damgaard, Stæhr Johansen, Arne Larsen, Hans Lund og Enggaard].

(Jfr. tidenden sp. 1755).

Valgt blev:

Burgdorf,
Juul-Madsen,
Henning Philipsen,
Kampmann og
Ivar Hansen.

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlemmer af folketinget Freddy Madsen, Fuglsang, Kaj Hansen, Knud Jespersen, Ib Nørlund og Hanne Reintoft har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om fuld anvendelse af midlerne i Statens Uddannelsesstøtte.

Skriftlig fremsættelse af forslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Freddy Madsen) (DKP):

På Danmarks kommunistiske partis vegne skal jeg hermed tillade mig at fremsætte *forslag til folketingsbeslutning om fuld anvendelse af midlerne i Statens Uddannelsesstøtte.*

Efter tidligere beslutning i folketinget er der bevilget Statens Uddannelsesstøtte ret så sparsomme midler. Når vi derfor nu erfarer, at regeringen nægter den fulde anvendelse af disse midler, må man prøve rigtigheden og bemyndigelsen til en sådan politik.

For det første har de studerende, lærlinge og elever ikke fået reguleret deres støtte i en meget lang periode, hvor inflationen har accelereret som aldrig før. En frigivelse af de 90 mill. kr. vil fordelte på gennemsnitlig 150.000 studerende, lærlinge og elever betyde en øget støtte på 600 kr. Selv om en sådan regulering ikke er tilstrækkelig, så er det dog et fremskridt i forhold til de gældende støttebeløb, og på denne baggrund skal jeg anbefale forslaget til folketingets velvillige og hurtige behandling.

Formanden:

Der er ikke mere at foretage i dette møde. Folketingets næste møde afholdes onsdag den 6. marts kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Spørgsmål til ministrene.*

2) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Forhøjelse af grundbeløb m. v.).

3) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om invalidepension m. v. (Forhøjelse af ydelser).

4) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om pension og hjælp til enker m. fl. (Forhøjelse af grundbeløb og pensionstillæg).

5) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister. (Forhøjelse af beløb til personlige fornødenheder m. v.).

6) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af færdselsloven (Generelle hastighedsbegrænsninger m. v.).

7) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om udskrivning af skat til amtskommunen.

8) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om Statsanstalten for Livsforsikring.

9) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om bygningsfredning.

10) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af en landsskatteret og om tilsynet med skatteliggingen m. v.